

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ СМЪРТТА НА ДЕЛЕКЛЮЗ

chitanka.info

Врълете като вихър безчислений враг
над Парижката бурна комуна
и борците последни студеният мрак
с окървавени устни целуна.

Милионният град, разорен и пламтящ,
безнадеждно затихнал е вече
и над него привежда се в траурен плащ
мъдрооката пролетна вечер.

Барикади срутени, бездушни тела,
пустота и кошмар безпощаден,
а от сградите гледат разбити стъкла
със очите на череп грамаден.

И върви Делеклюз зашеметен, но горд,
със походка безумно спокойна,
и в душата му стихва последен акорд
от гръмовната музика бойна.

Там — отсреща — Смъртта, притаена, мълчи,
притаен е и враг многоброен.
Ще ги зърне той смел, ще ги зърне в очи
и ще падне студен и спокоен.

Посред трупове братски, през дим тъмносин,
сякаш жертва на огнена клада,
Делеклюз се изправя велик и самин
над обляната в кръв барикада.

Среброкос, величав, цял обгърнат в лъчи,
той изправя челото си гневно,
той се взира напред и настръхнал мълчи,
като някоя статуя древна.

*А куршумите шепнат му припев зловец,
озарява го блясъкът ален
и Париж го прегръща чрез всеки гърмеж,
и целува го с привет прощален...*

*И след миг само той, все тъй хладен и горд,
грохва мъртъв при своите братя
и душата му трепва с последен акорд
от великия химн на борбата.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.